

Whispers OF THE Wounded

காயப்பட்டவர்களின்
மனுமனுப்புகள்

8 Prayers for Healing in Hidden Wounds

மறைந்த காயங்களில் குணமடைய 8 ஜெபங்கள்

These prayers were born in the long night of the soul— in seasons of hidden tears and unspoken grief, when rejection wore many faces: overqualified yet unwanted, unqualified yet burdened with vision, passed over, misunderstood, cast aside.

They rose from the crucible of countless small deaths— micro-wounds of daily despair, macro-shadows of loss and isolation, emotional tempests, spiritual wilderness, physical darkness that words fail to name.

Yet in the deepest valley, a whisper remained: “Thank You, Father.”

These letters to Heaven were penned not in triumph, but in trembling trust— raw, unpolished, honest before the Throne.

And now, by the mercy of the Father, in the Name of the Lord Jesus Christ, and through the fire of the Holy Spirit, these private cries are released as public light— that any fellow traveler in the shadows might find companionship on the road, and glimpse the dawn that always follows the darkest hour.

May every reader who opens these pages hear the same gentle voice that carried the writer:
“You are not alone. I have heard every prayer. The morning comes.”

To the glory of the One God— Father, Son, and Holy Spirit— whose perfect Oneness turned my midnight into song.

Amen.

இந்த ஜெபங்கள் ஆத்துமாவின் நீண்ட இரவில் பிறந்தன— மறைந்த கண்ணீர்களும் பேசப்படாத துயரங்களும் நிறைந்த காலங்களில், நிராகரிப்பு பல முகங்களை அணிந்திருந்தபோது: அதிக தகுதியுடையவனாக இருந்தும் விரும்பப்படாதவன், குறைந்த தகுதியுடையவனாக இருந்தும் பார்வையால் சுமக்கப்பட்டவன், புறக்கணிக்கப்பட்டவன், தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டவன், ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டவன்.

அவை எண்ணற்ற சிறு மரணங்களின் உலையிலிருந்து எழுந்தன— தினசரி துயரத்தின் சிறு காயங்கள், இழப்பு மற்றும் தனிமையின் பெரிய நிழல்கள், உணர்ச்சிக் காற்றமுத்தங்கள், ஆவிக்குரிய பாலைவனங்கள், சொற்களால் விளக்க முடியாத உடல் இருள்.

ஆனால் ஆழந்த பள்ளத்தாக்கிலும், ஒரு முனுமுனுப்பு இருந்தது: “நன்றி, பிதா.”

இந்த சொற்கத்திற்கான கடிதங்கள் வெற்றியில் எழுதப்படவில்லை, ஆனால் நடுங்கும் நம்பிக்கையில்— மூலமானவை, பளபளப்பற்றவை, சிங்காசனத்திற்கு முன் நேர்மையானவை.

இப்போது, பிதாவின் இரக்கத்தால், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில், பரிசுத்த ஆவியின் தீயால், இந்த தனிப்பட்ட அழுகைகள் பொது ஒளியாக வெளியிடப்படுகின்றன— நிழல்களில் பயணிக்கும் எந்த சக பயணியும் பாதையில் தோழமையைக் காண்ட்டும், மிக இருண்ட மணிநேரத்திற்குப் பின்னர் எப்போதும் வரும் விடியலைப் பார்க்கட்டும்.

இந்த பக்கங்களைத் திறக்கும் ஒவ்வொரு வாசகனும் எழுத்தாளரைத் தாங்கிய அதே மென்மையான குரலைச் செவிமடுக்கட்டும்: “நீ தனியாக இல்லை. நான் ஒவ்வொரு ஜெபத்தையும் கேட்டேன். காலை வருகிறது.”

ஒரே கடவுளின் மகிமைக்காக— பிதா, மகன், பரிசுத்த ஆவி— அவருடைய சரியான ஒருமை என் நள்ளிரவை பாடலாக மாற்றியது.

ஆமென்.

ஏன்னுடைய நிலைப்பாடு என் விஷயத்தை. உமோக் கன் சிருமாங்கி பவித்து
 ஏன்னுடைய இங்கு உமக்கு நிறுவனியாக ஆயுதங்களுடையது.
 என் விளைவில் கிடைத் திரு. கன் சிருமாங்கி மேலும் திரு.
 மூலம் என் பிராங்கிணியை ஏழைக்கிறேன். உண்டு ஒதுக்கிறேன்.
 நிலைப்பாடு, உமக்கு நான் நிறுவனமாக ஒதுக்கி வருகிறேன்.
 அப்பு, நிரு எவ்வளவு பொய்வு? நிரு எவ்வளவு நிலை?
 நிரு வல்லவர், நிரு நல் தேவைப்பாடு, நிரு மலைதை வல்லவர்!
 ஏன்னுடைய நிறைவேகமாக நிரு அழகை பொழுதை எய்யுங்.
 ஏன்னில் கூட்டுரை நான் ஆயுதங்களுக்காக உங்கள் ஏழையை கொடுக்குமா?
 ஏவ்வளம் உங்கு மாநிலம் நான் கொடுக்கு விட்டேன். நான் நான்
 குறை பிழைவு, நல்வாரி ரிஸ்டீஸ், ஆயுதம், என் நிறுவன
 உடனடியாக சுடுகட்ட நீதி பிரச்சுராஜாவுடைய தை மூலம் திறும்கூடு!
 கிணவா, என்கை விடு பருத்தி ஒப்பட்டாடு கடும்.
 நிரு ஏன்னுடைய தீவிரம் வாங்க அந்திச் சுதாகை ஆடும்.
 ஏன்கை குறைவாகவும், அதை இன்றைத்தும் ஏடு கொடுக்கிறேன்.
 விவச்சுப்புத்தையும், நிரு உயிரிழுக்கி உம்பு அந்திச் செந்துகிறேன்.
 கிணவா. உம்பு கோஷி நான் குறைவிடை. நிறைவேகமாக
 அங்கே உடையான சூரியன்... பொதுக்குள் சூரியன்... நான் நான்
 பெண் குதிரைப்பாடு சுடு செய்திச் செய்திச் சுயந்தி சுநாவுக்.
 கிணவா, என் காங்காங்கு பெண்ணை ஆங்கு நான் கடு!!
 நான் கடு சிருத்தில் ஏந்தெயிலோல் கடு கடும்புகிறேன்.
 என் குடுப்பிலைத்தையும் கொண்டு நான்காடு உம்பு செந்துகிறேன்.
 கிணவா, என் காட்டை நிரு அடும்புகிறேயா? கிணவா,
 என் காட்டை நிரு ஆடுகிறேயா, என் காங்காங்கு நான்கை விட்டுக்.
 என் பூதை, உலைக்குத்தில் சூரியனுடைய சூடுகளைப் போல
 என்கையை சுடுப்பிடியும் போகிறேய். குடும்பங்கு போகிறேய்.
 எல்லாவற்றைக்கூடும், என்க பூதையிலை உம்பு செந்துப்படுத்துவது
 மிகவும், நான் உம்பு உடும்புகிறேன். பிருமூல் கிணவா!
 கிணவா, கிணவா பாதித்துக்கை பந்திச்சுந்தி கூத்துக்கூடுவா.
 கிணவா ஏன்னுடையாய்வுவா!! சூரிய உம்புதையெடுய்கிறேய்!
 மென்னுமிக் கூரை, என் கிழவை கிழவை நிரு வாங்க.
 கடு நான் வாங்க. கடு என் உடலாக. நிரு நிலை,
 குத்தையுடு, என்கையை கூங்கு வழியில் நிரு பாந்திக்கூடு!
 அன்றை கடுக்கு நான்கி. கிணவா கடு வாங்கிச் சொல்.
 கிணவா கடு நான் என்கு மக்கை படித்துப்படுகிறேன்.
 என்கை புதிய புதை காலையை ஏல்லாம்பால் பாலை விட்டுக்.
 நான் நான் நான் நான், என்கையை கூங்கும், என்கையை கூங்கும் விட்டு நிரு கிணவா

25 JAN 2009

26 JAN 2009

87 Jan 2009

வினாக்கள், மாதிரியைக் கிடைத்து என்று அறிவுறுத்துவதும் கிர்ஜனிலே
விடுவதே, ஆயிர் 10க்கும் வேறான பாங்குக் காரா வெட்டுக்கிடுவதோ.

வினாக்கள் சுமாரையே நிற்கிய மாதிரியைப் பொது வெர்ஜினல்களுக்கு
விடுவதே சிறியத்தின் பாதையிலே எத்தனை கால்கள் என்றும் என்றும்.
நோன்றி, ஒன்றைய விளைக்கில் நீர் வழியை விடுவதே வெள்ளப்படுத்தி
விடுவதையே இணைக்கும் வஸ்வரையை என்னில் வெள்ளப்படுத்தி
ஏது மத்துக்கு பூரண சுதாந்தரத் தொடர்ச்சியும் தாக என்று.

நோன்றி போவதோ. கிளாகாதி விடுவதை வஸ்வரைக்கிழமை வெல்லுவதே
விடுவதையே நிற்கியின் ஆயிர் எங்கள் கூல் ஏதிப்பதாக...

விடுவதையே ஓரி எங்கள் முகத்தின் கூல் பாருக்கவிட்டு கால்விப்பாகம்
உடையதே, அநியமானவரே, அவைத்தியின் ஏங்குமொத்த கிழேச்சியே
ஏது உம்மை கண்ணும் அநியமான ஒந்திக்கூடியன்.

உம்மை உம்மைக்குக்கூடிய கூடும் எவ்வளவு என்று நீர் ஏற்றுவர்!

உடையதே, கிளாகாதி எங்கள் நீல நிறைப்புக்கொடுவால் கூடுதிலே!

உடைய உடையதே, இவைகளின் பாலாதை ஒவ்வொன்றிலே விடுவதை
விடுவதை நீங்களிலே என்கை ஆபாக வாடிக்கொடுவதே என்று எங்கும் கிடைப்பதை
உடையும் கூடுதிலே என்கை ஆபாக வாடிக்கொடுவதே எங்கும் கிடைப்பதை
உடைய
கிளாகாதி, உம்மை கண்ணுமான் நிற்கும் நிறைக்கு நீலப் போன்றை.
அநியம் எங்குமே, அந்நேயான ஆயிர பாங்குக் காரா
விடுவதையே சிரியானாக வரவாட்டியிடும் கால்விக்குத்தான்தான்

உடைய உடைய வாட்டுத் தெர்தி சுந்தி சுதித்துப் பாடுக்குத்தான்.

விடுவதையே இவைகளுக்கு வரவாட்டியிடும் கால்விக்குத்தான் உடைய
உடைய உடைய எங்கைக்கும் இராகாகிலே சுதித்துப் பாடுக்குத்தான்

உடைய உடைய அலைக்குத்தான் அலைக்குத்தான் இராகாக்குத்தான்

விடுவதை, உம்மை சிறும் என்ன?!, பாடுத்துக் கூன்று!

உடையதே அநியமானானான் வாந்தையைப் பின்கொண்டுவருவதை.

விடுவதை, நீர் உடை விடுத்துத் தீர்மானமாக வால்வாராவிட்டு

விடுவதை, உடை ஏங்கும் அநியம் - உடை கிடைப் படும்படி போன்று!

உடை வெள்ளத்திலே உடை எல்லான் பாலாதையே கால்விக்குடை

விடுவதை, அநியமில் குப்பிஸ்தே வால்வாராவிடும் கிடைப்பதை

நீர் வாடுது. உம்மை உடை வாடுது... விடுவதை ஆபா வாடுதாக.

விடுவதை, உடைய வீதியில் பாலாதைக்காக இவைகள் கொப்புகிறது.

விடுவதை நீங்கள் எங்களைப் பின்கொண்டு வாடுத்துப் பாடுக்குத்தான்!

விடுவதை நீங்கள் எங்களைப் பின்கொண்டு வாடுத்துப் பாடுக்குத்தான்!

விடுவதை விடுவதைப்படிப்பட்டு ஆயிர்க்கணக்கான சூரியன் வாடுத்துப் பாடுக்குத்தான்!

என்னவாற்றியும் இல்லாதாலோ, என்னாட கூடும் குத்தகையார்
 நீர் வாழ்க என்பது. உங்களைய நூல் மொழியும் செய்துப்பொல்க.
 என் எங்க நூல்களைப்படி உடனடிய ஒப்பாகி அதிப்பெண்
 சும்முகையை நிறியிட விவரமாற்கிணங்கல் ஏங்கென் என்கை வாழ்வதும்.
 என்னவால். என்னவாற்றியும் கூடும் நூல் சேர்க்கும் ஒப்பாக்கல்.
 கிணவா, என் வகையை உடனடிக்கையில் நீர் கீர்ப்பாற்றுக்கை விடுதல்முடிம்.
 என் சீவான், என் அலைஞன் ஜூயாவி கூவான் நீர் வாழ்க வகை
 என்கை கூய்க்கைப்படுத்தும். சூப்புவாகக் கூடும். ஏதி ஏப்பை பாத்திரம்
 என் அப்பான், அப்பாலாயை ஏதி பூசு உத்தம சீராக்கிப்பேசு.
 என் கையெலை, கூடும் நூல் எப்புக்கும் பொதுக்காக்குப்பேசு கேள்வுகளை
 அண்வது, அந்மொத்தவாய் அங்கே கையான இலவசம் நீர் வாழு
 என் கையானி சீவான உன் கூசு பாக்குவில் அடிர்க்கி சூதாப்படுகிறது
 என் கைய்க்கை, கூந்தெல்லையை கிடையுத்தின் உடனடியாகக் கூடும் குப்பைகளை
 உடனடியை அடிக்கி ஸ்டைர்க்கால் என்கை நீர் எழுதிக்கீர
 என்கையை கிடையுத்தின்கையைக்கும் செய்த என்கை காப்புநிறுத்திர்
 அங்கே என் கைக்கை, காங்க என் கிடையை, அந்தியைக்கைவது
 நீர் கைக்கை கையெலை கூலைக்கை நூல்களும் பாதுகாரியாக
 கிணக்கும் கிடைக்காய்வுக்கை கைக்கை கூத்தியை கைவிடுவது
 கூடும் உருவி கூன்றியை என் கூடுமை நூல் பகிளம்படுகிறபோது
 கிணவா, உத்து அங்கை நூல் கொல்ல வாழ்வதை பாக்குவதாகவும்.
 அலைஞன், கூசு நூலுக்கிணக்கை என்கை நீர் வெளியைக்கைக்கீர
 கிணவா, கூசு குடும்பதைக்கை நீர் குடும்பத்தின்கீர்
 அங்கே, முத்தியமாகக் கைக்கை நீர் வெளியைக்கைக்கீர
 என்கை, கைக்கை கைக்கை கைக்கை கைக்கை கைக்கை கைக்கை !?
 என் கைக்கை கிடைக்குவார் உடனடி மூத்திவிக்கைக்கை !?
 என் கைக்கை உடனடி கையினால் கூந்துகைக்கை !?
 நூல் அடியை ! நூல் அடியை ! நூல் அடியை ! அப்பு
 கையால் கையைக்க, எங்கை கிடையுத்தை நீர் கூசு கையை நீர்ப்பு
 அநை அடியைக்கைக்கை கைக்கை கைக்கை கைக்கை . கிணக்கு குருதிக்கை .
 உடனடியை கிடைக்கிணக்கை நூல் வயா கூலி அங்குக்கை !?
 உடனடியை குடும்பதைக்கை நூல் கூட்டிக்கைப்பட்ட கை !
 கிணவா, என்னவாற்கைக்கை உடனடி நூலுக்கைவார் !?
 உடனடி என் கீருகியும் இல்லாதாக கைக்கை கைக்கை .
 கிணவா, உடனடிக நூலுக் கைக்கைப்பட்ட கைக்கை உடனடியை,
 உடனடிக் கைக்கை நூலுக் கைக்கை வகையை உடனடிக்கை கைக்கை .
 என் கைக்கை கைக்கை . என் கைக்கை கைக்கை கைக்கை .
 என்கையை கிடைக்குவதை வகையை கைக்கை கைக்கை .
 நீர் கைக்கை கிடைக்குவதை, கைக்கை நீர் என் கைக்கை கைக்கை , கைக்கை .

Whispers of the Wounded

கடவுளின் ஒருமை—பிதா, மகன்,
பரிசுத்த ஆவி—காயப்பட்ட
இதயங்களைத் தொட்டு,
உடைந்தவற்றை மகிமையாக மாற்றுகின்றனர்.